

Etický kodex

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

č. 1/1997 Věstníku

ze dne 31. října 1996,

kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex),

ve znění usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2003 Věstníku ze dne 24. června 2003, usnesení představenstva České advokátní komory č. 8/2004 Věstníku ze dne 28. června 2004, usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2005 Věstníku ze dne 11. října 2005, usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2006 Věstníku ze dne 12. září 2006 a usnesení představenstva České advokátní komory č. 12/2006 Věstníku ze dne 13. listopadu 2006

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 17 a § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“) takto:

ČÁST PRVÁ

PŮSOBNOST PRAVIDEL PROFESIONÁLNÍ ETIKY A PRAVIDEL SOUTĚŽE ADVOKÁTŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Čl. 1

Osobní působnost

(1) Pravidly profesionální etiky a pravidly soutěže (dále jen „Pravidla“) jsou vázáni všichni advokáti zapsaní v seznamu advokátů (dále jen „advokáti“) vedeném Českou advokátní komorou (dále jen „Komora“); Pravidly jsou vázáni též hostující evropští advokáti (§ 35f zákona) a usazení evropští advokáti (§ 35l zákona) při poskytování právních služeb na území České republiky¹⁾.

(2) Pro advokátní koncipienty zapsané v seznamu advokátních koncipientů vedeném Komorou platí přiměřeně ta ustanovení Pravidel, která se jich mohou týkat.

(3) Přiměřeně platí Pravidla i pro obchodní společnosti, jejichž předmětem podnikání je výkon advokacie podle § 15 odst. 1 zákona (dále jen „společnost“), a zahraniční právnické osoby vykonávající advokacii podle § 35na zákona (dále jen „zahraniční společnost“).

¹⁾ Čl. 4 odst. 4 Směrnice Rady č. 77/249/EHS ze dne 22. března 1977, o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů.

Čl. 6 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

Čl. 2

Věcná působnost

(1) Právní řád, jímž se řídí právní vztahy advokáta ke klientovi anebo k třetím osobám v souvislosti s výkonem advokacie, je pro působnost těchto Pravidel nerozhodný.

(2) Pro mezinárodní činnost advokáta v rámci Evropských společenství platí tato Pravidla subsidiárně ke Kodexu chování advokátů Evropských společenství, přijatému na plenárním zasedání CCBE ve Štrasburku dne 28. 10. 1988 a 6. 12. 2002.

Čl. 3

Kolizní ustanovení

(1) Pokud advokát poskytuje právní služby na území jiného státu, v němž k tomu má oprávnění, dodržuje pravidla chování advokáta platná v takovém státu.

(2) Soutěží-li advokát na cizích trzích právních služeb, dodržuje soutěžní pravidla pro advokáty platná na území, v němž má jeho jednání zamýšlené soutěžní účinky.

ČÁST DRUHÁ PRAVIDLA PROFESIONÁLNÍ ETIKY

Oddíl první

Všeobecná pravidla

Čl. 4

Důstojnost a vážnost stavu

(1) Advokát je všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.

(2) Advokát je povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, je-li si jist jeho splněním.

(3) Projevy advokáta v souvislosti s výkonem advokacie jsou věcné, střízlivé a nikoliv vědomě nepravdivé.

(4) Jakékoliv obstarávání cizích záležitostí advokátem soustavně a za úplatu se pro účely Pravidel považuje za výkon advokacie.

Čl. 5

Jiné podnikání

(1) Aktivní účast advokáta na podnikání, jehož předmětem není výkon advokacie, ale jehož součástí jsou činnosti, spadající pod pojem poskytování právních služeb, nesmí být v rozporu s těmito Pravidly; tím není dotčena povinnost advokáta podle čl. 3 při výkonu advokacie na území jiného státu.

(2) S podnikatelem, který není advokátem a jehož předmět činnosti zahrnuje i obstarávání cizích záležitostí nebo zprostředkování, spolupracuje advokát pouze na základě příkazu uděleného přímo klientem.

Oddíl druhý **Povinnosti advokáta ke klientovi**

Čl. 6 **Základní pravidla**

(1) Oprávněné zájmy klienta mají přednost před vlastními zájmy advokáta i před jeho ohledem na jiné advokáty.

(2) Ve věcech, v nichž byl soudem ustanoven nebo Komorou určen, postupuje advokát se stejnou svědomitostí a péčí jako ve věcech ostatních klientů.

(3) Pravdivost nebo úplnost skutkových informací poskytnutých klientem není advokát oprávněn bez jeho souhlasu ověřovat.

(4) Advokát nesmí použít na újmu klienta ani ve svůj vlastní prospěch nebo ve prospěch třetích osob informací, které od klienta nebo o klientovi získal v souvislosti s poskytováním právní služby.

Čl. 7 **Převzetí právních služeb**

(1) Poskytuje-li advokát ve smluvní věci právní služby pouze jedné ze smluvních stran, je oprávněn této straně poskytovat právní služby i v případném sporu z této smlouvy, pokud smluvní strany již při přípravě smlouvy věděly, že advokát poskytuje právní službu pouze jedné z nich a měly příležitost obstatat si vlastního kvalifikovaného právního zástupce.

(2) Poskytnout právní službu více osobám, jejichž zájmy nejsou v rozporu, v téže věci může advokát jen se souhlasem všech těchto osob, ledaže byl takto soudem ustanoven nebo Komorou určen.

(3) Advokát odmítne poskytnout právní službu v téže věci více osobám také tehdy, jestliže zjevně hrozí, že v průběhu vyřizování věci vznikne rozpor v jejich zájmech.

Čl. 8 **Odmítnutí právních služeb a odstoupení od smlouvy**

(1) V případech, kdy je advokát povinen nebo oprávněn právní služby odmítnout a hodlá tak učinit, provede vždy přiměřená opatření k odvrácení závažné újmy, která žadateli o právní službu bezprostředně hrozí.

(2) Advokát odmítne právní službu i v případě, kdy by jejím poskytnutím byly ohroženy zájmy osoby, které právní služby již poskytuje, a to například i v důsledku pracovního přetížení advokáta.

(3) Ve věci, v níž nemá dostatek zkušeností nebo speciálních znalostí, odmítne advokát poskytnutí právní služby, ledaže žadatel po vysvětlení souhlasí, aby právní služba byla poskytnuta; v takovém případě advokát zpravidla postupuje ve spolupráci s jiným advokátem nebo s jiným odborníkem. To se nevztahuje na věci, v nichž byl advokát ustanoven soudem nebo určen Komorou.

(4) Advokát odmítne poskytnutí právní služby i tehdy, brání-li mu v jejím řádném poskytnutí jeho zdravotní či psychický stav.

(5) Vykonávají-li advokáti advokacii ve sdružení, ve společnosti nebo v zahraniční společnosti, žádný z nich nepřevzme vědomě zastoupení klienta, jestliže by kterýkoli z advokátů musel právní službu takovému klientovi odmítnout, pokud by advokacii vykonával samostatně.

Čl. 9

Povinnosti v průběhu poskytování právní služby

(1) Advokát je povinen klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věci postupuje, a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších příkazů.

(2) Peníze a jiné hodnoty, které advokát převzal ke stanovenému účelu, je povinen opatrovat s péčí řádného hospodáře; nesmí je použít jinak než ke stanovenému účelu. Případné přírůstky hodnot je povinen vydat složiteli, nebylo-li dohodnuto jinak. Povinnosti advokáta při provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem stanovené příslušným stavovským předpisem tím nejsou dotčeny.^{1a)}

(3) Zvětší-li se v průběhu poskytování právní služby podstatně rozsah možné odpovědnosti advokáta za škodu, je povinen rozsah svého pojištění pro případ odpovědnosti za škodu přiměřeně rozšířit, případně od smlouvy s klientem, jehož se to týká, odstoupit.

(4) Při ukončení poskytování právní služby je advokát povinen klientovi nebo jeho zástupci na jeho žádost vydat bez zbytečného odkladu všechny pro věc významné písemnosti, které mu klient svěřil nebo které z projednávání věci vznikly; splnění této povinnosti nesmí být podmiňováno zaplacením požadované odměny nebo výloh.

^{1a)} Usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2004 Věstníku, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem.

Čl. 9a

Provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem

Při provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta je advokát povinen postupovat podle příslušných právních a stavovských předpisů.²⁾

²⁾ § 56a zákona o advokacii.

Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2004 Věstníku, kterým se stanoví postup advokátů a kontrolní rady České advokátní komory při plnění povinností stanovených právními

předpisy o opatřeních proti legalizaci z výnosů z trestné činnosti.

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2004 Věstníku, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku advokátem.

Čl. 10 Odměna advokáta

(1) Při sjednávání smluvní odměny je advokát povinen klientovi poskytnout pravdivé informace o očekávaném rozsahu svých výkonů a na jeho žádost i úplné vysvětlení o výši mimosmluvní odměny v dané věci.

(2) Smluvní odměna musí být přiměřená. Nesmí být ve zřejmém nepoměru k hodnotě a složitosti věci.

(3) Při posuzování přiměřenosti smluvní odměny se přihlédne zejména i k poměru vyjednávacích schopností a možností advokáta a klienta, k rozsahu informací klienta o poměrech na trhu právních služeb, ke speciálním znalostem, zkušenostem, pověsti a schopnostem advokáta, k povaze a době trvání vztahů mezi advokátem a klientem při poskytování právních služeb, k časovým požadavkům klienta na vyřízení věci, k obtížnosti a novosti skutkových i právních problémů spojených s věcí a k pravděpodobnosti, že v důsledku převzetí věci klienta bude advokát muset odmítnout převzetí jiných věcí.

(4) O svých výkonech pro klienta vede advokát přiměřené záznamy, jejichž obsah na požádání klientovi poskytne s úplným vysvětlením.

(5) Advokát je oprávněn sjednat smluvní odměnu stanovenou podílem na hodnotě věci nebo na výsledku věci, je-li výše takto sjednané odměny přiměřená podle ustanovení odstavce 2 a 3. Za přiměřenou nelze však zpravidla považovat smluvní odměnu stanovenou podílem na výsledku věci, pokud tento podíl je vyšší než 25 %.

(6) Advokát nesmí uzavřít s klientem smlouvu, jíž by se klient zavázal k plnění advokátovi za podmínek pro sebe nevýhodných, ledaže měl klient přiměřenou možnost poradit se o smlouvě s jiným nezávislým advokátem a smlouva byla uzavřena písemně.

(7) Při posuzování přiměřenosti zálohy se přihlíží vedle střízlivého odhadu celkové odměny též k očekávaným hotovým výdajům.

(8) Advokát se vždy snaží o finančně nejefektivnější řešení sporu. Klientovi podle okolností případu ve vhodném okamžiku doporučí pokus o mimosoudní řešení nebo řešení v rámci rozhodčího řízení.

(9) Advokát je povinen informovat klienta o jeho případném nároku na bezplatnou právní pomoc podle zvláštního zákona.⁵⁾

⁵⁾ § 30, § 138 odst. 3 občanského soudního řádu, § 33 odst. 2, § 151 trestního řádu.

Oddíl třetí
Povinnosti k advokátnímu stavu

Čl. 11
Povinnosti kolegiální

(1) Advokát nesmí jiného advokáta osočovat a nesmí proti němu zahájit právní spor bez závažného důvodu. Je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nesmí s ní advokát jednat přímo bez předchozího souhlasu advokáta, který ji zastupuje, ani odmítnout s tímto advokátem jednat.

(2) Poskytování právních služeb pro klienta, kterému v téže věci poskytuje právní služby již jiný advokát, nesmí advokát bez souhlasu již pověřeného advokáta převzít; chybí-li takový souhlas, smí být poskytnutí právních služeb převzato teprve po řádném ukončení vztahu k již pověřenému advokátovi.

(3) Advokát se nesmí podílet na činnosti osob, které poskytují právní služby, ačkoliv k tomu nejsou oprávněny, ani takovou činnost podporovat. Ve zvlášť závažných případech oznámí osobu, provádějící takovou činnost, Komoře.

Čl. 12
Povinnosti při společném výkonu advokacie a trvalé spolupráci advokátů

(1) Smlouvy uzavřené mezi advokáty o společném výkonu advokacie ve sdružení nebo smlouvy o založení společnosti nesmějí obsahovat žádná ustanovení, jež by omezovala povinnosti advokáta vyplývající z právních nebo stavovských předpisů a ze složeného slibu, anebo která by byla v rozporu s nezávislostí advokáta při poskytování právních služeb.

(2) Advokáti poskytující právní služby společně ve sdružení nebo ve společnosti se vzájemně přiměřeně informují o právních službách, které poskytují, a to v rozsahu nutném k vyloučení konfliktů zájmů.

(3) Advokát poskytující právní služby ve sdružení nebo ve společnosti nesmí použít na újmu jiného účastníka sdružení nebo společníka nebo ve svůj vlastní prospěch a nebo ve prospěch třetích osob zvláštních informací, které získal v souvislosti s takovým poskytováním právních služeb. Tato povinnost trvá i po zániku členství advokáta ve sdružení nebo ve společnosti.

(4) Předchozí ustanovení se použijí i pro dohody mezi advokáty o společném poskytování právních služeb v jednom nebo více případech podle § 14 odst. 6 zákona (dále jen „trvalá spolupráce advokátů“).

Čl. 13
Substituce při poskytování právních služeb

(1) Není-li ujednáno jinak, náleží substitutovi mimosmluvní odměna ve výši podle advokátního tarifu. Substituent odpovídá za její výplatu.

(2) Odmítá-li dožádaný advokát substituci převzít, sdělí to substituentovi bez zbytečného odkladu; i v takovém případě je však povinen provést opatření, která

nesnesou odkladu a jsou nezbytná k odvrácení nepříznivých následků pro substituenta anebo jeho klienta.

(3) Žádost o provedení substituce i zpráva o jejím provedení musí odpovídat péči řádného odborníka a okolnostem případu.

Čl. 14

Obecné povinnosti k advokátnímu stavu

(1) Převezme-li advokát zastoupení klienta ve sporu proti jinému advokátovi nebo proti společnosti, je povinen o tom a o výsledku sporu bez zbytečného odkladu informovat Komoru.

(2) Advokát je povinen řádně a včas poučit všechny osoby, které se podílejí na jeho činnosti spojené s poskytováním právních služeb, o rozsahu jejich zákonné povinnosti zachovávat mlčenlivost, a to i v souvislosti se svědeckou povinností takových osob.

Čl. 15

Povinnosti k advokátním koncipientům

(1) Advokát je povinen umožnit advokátnímu koncipientovi, který je k němu v pracovním poměru, účelnou právní praxi, pečlivě ho vést a dohlížet na něj tak, aby získal znalosti a zkušenosti potřebné ke složení advokátní zkoušky a k výkonu advokacie a aby si osvojil a dodržoval pravidla profesionální etiky.

(2) Je-li koncipient v pracovním poměru ke společnosti nebo k zahraniční společnosti, určí společnost advokáta k plnění povinností podle odstavce 1 a oznámí to Komorě bez zbytečného odkladu.

(3) Koncipient smí být v pracovním poměru jen k jednomu advokátovi. Advokát může dát souhlas advokátnímu koncipientovi k výkonu jiné výdělečné činnosti podle zvláštního právního předpisu^{5a)} jen výjimečně, pokud jsou k tomu závažné důvody a nenaruší-li to řádný výkon právní praxe.

(4) Bez souhlasu advokáta podle odstavce 3 věta druhá nesmí advokátní koncipient mimo rámec výkonu právní praxe vykonávat výdělečné činnosti, jejichž předmětem je poskytování právních služeb.

(5) Advokát je povinen vydat koncipientovi potvrzení o délce jeho koncipientské praxe.

(6) V potvrzení je advokát povinen též zhodnotit výkon koncipientské praxe s ohledem na dosažení jejího účelu podle odstavce 1. Přihlédne přitom zejména k tomu, zda koncipientská praxe nebyla nepříznivě ovlivněna současným výkonem jiné činnosti na straně koncipienta nebo zda se koncipient výkonu své praxe v dostatečném rozsahu nevěnoval.

(7) Advokát je povinen poskytovat koncipientovi přiměřenou mzdu, nesmí však učinit taková opatření, podle nichž by byl koncipient fakticky jeho společníkem při výkonu advokacie nebo která by činila advokáta od koncipienta finančně závislým.

(8) Koncipient nepoužije k újmě advokáta, u něhož pracuje, nebo ve svůj vlastní prospěch anebo ve prospěch třetích osob zvláštních informací, které získal v souvislosti se svým pracovním poměrem k advokátovi. Tato jeho povinnost trvá i po zániku pracovního poměru koncipienta k advokátovi.

^{5a)} § 75 zákoníku práce.

Čl. 15a

Povinnosti při výkonu advokacie v pracovním poměru

(1) Advokát, který zaměstnává jiného advokáta v pracovním poměru podle § 15a odst. 1 zákona (dále jen „zaměstnaný advokát“) je povinen mu vytvořit odpovídající pracovní podmínky k řádnému výkonu advokacie.

(2) Pokud zaměstnaný advokát činí prohlášení o pravosti podpisu podle § 25a zákona, činí tak svým jménem a na účet zaměstnavatele.

(3) Při poskytování právních služeb je zaměstnaný advokát povinen odmítnout splnění takového pokynu zaměstnavatele, který by byl v rozporu s právním nebo stavovským předpisem anebo s pokyny klienta.

(4) Ustanovení čl. 15 odst. 8 platí pro zaměstnaného advokáta obdobně.

Čl. 16

Povinnosti při vedení advokátní kanceláře

(1) Advokát je povinen vykonávat advokacii především ve svém sídle. Pokud založí pobočku své kanceláře v téže nebo jiné obci anebo pravidelně poskytuje právní služby pro veřejnost v předem určené době mimo své sídlo, je povinen o tom bez zbytečného odkladu vyrozumět Komoru.

(2) Advokát vede svou kancelář tak, aby nebyla snižována důstojnost advokátního stavu. Provádění kancelářských úkonů svěřuje pouze osobám náležitě kvalifikovaným, odpovědným a bezúhonným a soustavně na jejich činnost dohlíží. Ustanovení čl. 15 odst. 4 a odst. 7 o advokátních koncipientech platí obdobně i pro tyto osoby.

(3) Ve svém sídle nebo v jiném místě uvedeném v odstavci 1 musí být advokát zpravidla osobně přítomen v pravidelné době, kterou předem stanoví; pro případ, že by mu v osobní přítomnosti bránily vážné důvody, musí umožnit zanechání vzkazu.

(4) O svých výkonech a o výkonech své kanceláře vede advokát evidenci v rozsahu a způsobem vyplývajícím z právních předpisů a ze zvláštních požadavků kladených na řádný výkon advokacie.

Oddíl čtvrtý
Jiné povinnosti advokáta

Čl. 17

Povinnosti advokátů v řízení před soudy a jinými orgány

(1) Vůči soudům, rozhodčím orgánům, orgánům veřejné správy a jiným orgánům, které rozhodují v právních věcech, jakož i vůči osobám, které plní jejich úkoly, je advokát povinen zachovávat náležitou úctu a zdvořilost.

(2) Advokát nesmí v řízení uvádět údaje, ani navrhopvat důkazy, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé, a to ani na příkaz klienta.

(3) Advokát je povinen v řízení jednat poctivě, respektovat zákonná práva ostatních účastníků řízení a chovat se k nim i k ostatním osobám zúčastněným na řízení tak, aby nebyla snižována jejich důstojnost ani důstojnost advokátního stavu. V takových věcech nesmí za nepřítomnosti, popřípadě bez vědomí advokáta druhé strany nebo této strany, není-li advokátem zastoupena, jednat s osobami, které plní úkoly soudů nebo jiných orgánů, a předávat jim písemnosti, ledaže takový postup procesní předpisy dovolují.

(4) Jsou-li pro jednání před soudem nebo jiným orgánem stanovena nebo obvyklá zvláštní pravidla chování, například pokud jde o oslovování, úřední oděv, udělování slova, vykazování místa apod., je advokát povinen tato pravidla dodržovat.

Čl. 17a

Při provádění domovní prohlídky nebo jiné prohlídky podle trestního řádu, při provádění daňové kontroly podle zákona o správě daní a poplatků a při provádění následné kontroly podle celního zákona, pokud je taková prohlídka nebo kontrola prováděna v prostorách, v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet listiny nebo jiné nosiče informací, které obsahují skutečnosti, na něž se podle zákona vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta (dále jen „listina“), je advokát povinen upozornit orgán příslušný k provedení prohlídky nebo kontroly (dále jen „příslušný orgán“) na svou zákonnou povinnost mlčenlivosti a s tím spojenou omezenou ediční povinnost. Advokát může umožnit příslušnému orgánu seznámení se s obsahem listin, o nichž se domnívá, že se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, pouze se souhlasem zástupce Komory přítomného prohlídce nebo kontrole. Pokud zástupce Komory příslušnému orgánu souhlas k seznámení se s obsahem listiny neudělí, řídí se další postup příslušnými právními a stavovskými předpisy^{5b)}.

^{5b)} § 85b trestního řádu.

§ 16 odst. 9 až 11 zákona o správě daní a poplatků.

§ 127 odst. 15 až 17 celního zákona.

§ 200j až 200m občanského soudního řádu.

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2006 Věstníku, kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory při provádění prohlídek a kontrol.

Čl. 18
Veřejně prospěšná činnost

(1) Byl-li advokát k tomu vyzván, je povinen podílet se v přiměřeném rozsahu na projektech směřujících k prosazování nebo obhajobě lidských práv a svobod, a to i bez nároku na odměnu, ledaže mu v tom brání vážné důvody.

(2) Za stejných podmínek je advokát povinen podílet se na výzvu Komory na projektech, jejichž cílem je uskutečňování principů demokratického právního státu nebo zdokonalení právního řádu České republiky.

ČÁST TŘETÍ
PRAVIDLA SOUTĚŽE ADVOKÁTŮ

Oddíl první
Základní pravidla

Čl. 19
Všeobecná ustanovení

(1) V zájmu klientů i soutěžitelů postupuje advokát v soutěži s ostatními advokáty poctivě. K soutěžním účelům zejména nepoužívá údaje vědomě nepravdivé, klamavé nebo snižující jiného advokáta. Pro účely tohoto ustanovení je klamavým údajem každý údaj, který může vzbudit neoprávněné očekávání o výsledcích, jichž je advokát schopen dosáhnout, nebo pochybnost o tom, že výsledku bude dosaženo prostředky v souladu se zákony a stavovskými předpisy.

(2) Označení „advokát“ může advokát používat i mimo výkon advokacie.

(3) Při soutěži postupuje advokát v souladu s právními předpisy upravujícími hospodářskou soutěž^{5c)}.

^{5c)} Např. § 41 a násl. obchodního zákoníku, zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

Oddíl druhý
Označení a firma advokáta, označení a firma evropského advokáta, společné jméno sružení a firma společnosti

Čl. 20

Podle způsobu, jakým je advokacie vykonávána (§ 11 odst. 1 zákona), je advokát, vykonávající advokacii samostatně, povinen poskytovat právní služby pod svým označením, není-li zapsán do obchodního rejstříku (dále jen „označení advokáta“) nebo pod svojí obchodní firmou, je-li zapsán do obchodního rejstříku (dále jen „firma advokáta“); účastníci sružení poskytují právní služby pod společným jménem sružení (dále jen „společné jméno sružení“) a společnost poskytuje právní služby pod svojí obchodní firmou (dále jen „firma společnosti“).

Čl. 21

Označení a firma advokáta

(1) Označení advokáta obsahuje kromě jeho jména a příjmení pouze dodatek vyjadřující, že předmětem jeho podnikání je výkon advokacie, např. „advokát“, „advokátka“ nebo „advokátní kancelář“^{5d)}.

(2) Firmou advokáta je název, pod kterým je advokát zapsán v obchodním rejstříku; kromě jeho jména a příjmení obsahuje firma advokáta pouze dodatek vyjadřující, že předmětem jeho podnikání je výkon advokacie, např. „advokát“, „advokátka“ nebo „advokátní kancelář“^{5e)}.

(3) Označení advokáta nebo firma advokáta může obsahovat jeho vědecké hodnosti a akademické nebo pedagogické tituly.

^{5d)} § 12 zákona o advokacii.

§ 8 odst. 2 obchodního zákoníku.

^{5e)} § 12 zákona o advokacii.

§ 9 odst. 1 obchodního zákoníku.

Čl. 22

Označení a firma evropského advokáta

(1) Hostující evropský advokát je povinen používat při poskytování právních služeb na území České republiky profesní označení a jiné údaje uvedené v § 35g zákona.

(2) Usazený evropský advokát, který poskytuje právní služby samostatně, je povinen používat při poskytování právních služeb na území České republiky pouze své jméno a příjmení a dodatek obsahující profesní označení^{5f)} a jiné údaje uvedené v § 35n odst. 2 zákona (dále jen „označení usazeného evropského advokáta“).

(3) Firmou usazeného evropského advokáta je název, pod kterým je usazený evropský advokát zapsán v obchodním rejstříku; tento název kromě jména a příjmení usazeného evropského advokáta obsahuje pouze profesní označení nebo jiné údaje uvedené v odstavci 2 (dále jen „firma usazeného evropského advokáta“).

(4) Usazený evropský advokát, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5b zákona, je jako advokát oprávněn v dodatku svého označení nebo firmy podle odstavců 2 a 3 používat nadále také profesní označení^{5f)} podle § 35n odst. 2 zákona.

(5) Ustanovení čl. 21 odst. 3 platí pro usazeného evropského advokáta obdobně.

^{5f)} Sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 253/2004 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii.

Čl. 23

Společné jméno sdružení a firma společnosti

(1) Společné jméno sdružení obsahuje pouze

- a) příjmení nebo jméno a příjmení (dále jen „příjmení“) alespoň jednoho ze současných anebo bývalých účastníků sdružení, popř. s dovětkem „a partneři“ nebo „a společníci“ a
- b) dodatek vyjadřující, že se jedná o sdružení, jehož účelem je výkon advokacie, např. „sdružení advokátů“, „advokáti“, „advokátní kancelář“.

(2) Firmou společnosti je její název, pod kterým je zapsána do obchodního rejstříku; kromě dodatku, označujícího právní formu společnosti, je součástí firmy společnosti pouze

- a) příjmení alespoň jednoho ze současných nebo bývalých společníků a
- b) dodatek vyjadřující, že se jedná o společnost, jejímž předmětem podnikání je výkon advokacie, např. „advokáti“, „advokátní kancelář“, „společnost advokátů“^{5g)}.

(3) Pro použití příjmení advokáta, které je součástí společného jména sdružení nebo firmy společnosti, platí ustanovení čl. 21 odst. 3 obdobně.

^{5g)} § 9 odst. 2 a § 10 odst. 1 obchodního zákoníku.

Čl. 24

Zahraniční advokátní kancelář

Jestliže některý z účastníků sdružení nebo některý ze společníků společnosti je v jiném státě účastníkem zahraničního sdružení nebo společníkem zahraniční právnické osoby, jejichž předmětem činnosti je pouze poskytování právních služeb (dále jen „zahraniční advokátní kancelář“), jsou sdružení ve svém společném jménu nebo společnost ve své firmě oprávněny používat název zahraniční advokátní kanceláře namísto nebo vedle uvedení příjmení účastníků sdružení podle čl. 23 odst. 1 písm. a) anebo příjmení společníků společnosti podle čl. 23 odst. 2 písm. a), pokud budou splněny podmínky stanovené právními předpisy České republiky a právními předpisy státu, v němž má zahraniční advokátní kancelář sídlo, a ostatní podmínky stanovené tímto usnesením (čl. 23 odst. 1 písm. b) a čl. 23 odst. 2 písm. b)).

Čl. 24a

Doplňující údaje

Pokud to není v rozporu s právním nebo jiným stavovským předpisem, je možné při používání označení nebo firmy advokáta, označení nebo firmy usazeného evropského advokáta, společného jména sdružení anebo firmy společnosti uvádět údaje

- a) o preferovaných právních oblastech, v nichž advokát, sdružení nebo společnost působí,
- b) o trvalé spolupráci s jinými tuzemskými nebo zahraničními advokáty, sdruženími, společnostmi nebo zahraničními advokátními kancelářemi (čl. 12 odst. 4),
- c) o spolupráci se znalci, tlumočníky, daňovými poradci, patentovými zástupci či auditory
- d) o sídle a pobočkách advokáta, sdružení nebo společnosti,
- e) o zaměstnaných advokátech (§ 15a zákona) nebo jiných zaměstnancích advokáta nebo společnosti, včetně jejich vědeckých hodností, akademických a pedagogických titulů, případně údajů o preferovaných právních oblastech, v nichž zaměstnaní advokáti působí,
- f) o dalších činnostech, pokud souvisejí s poskytováním právních služeb, např. že advokát je znalcem, tlumočníkem nebo rozhodcem^{5h)},
- g) o oprávnění poskytovat právní služby i na území jiného státu,
- h) které jsou součástí dodatku podle § 35n odst. 3 zákona,
- i) o poskytování právních služeb v cizích jazycích.

^{5h)} Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění zákona č. 322/2006 Sb.

Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění zákona č. 245/2006 Sb.

Čl. 24b

Zásady pro používání jazyků

(1) Nestanoví-li zákon nebo toto usnesení jinak, musí být označení advokáta nebo firma advokáta, společné jméno sdružení nebo firma společnosti, uvedeny v českém jazyce.

(2) Profesní označení usazeného evropského advokáta se uvádí v jazyce uvedeném v § 35n odst. 2 zákona.

Čl. 24c

Společné zásady

(1) Při poskytování právních služeb nebo v souvislosti s ním používá advokát nebo usazený evropský advokát na všech svých písemnostech výlučně jen označení nebo firmu podle tohoto usnesení; to platí obdobně pokud se týká společného jména sdružení nebo firmy společnosti.

(2) Označení advokáta nebo usazeného evropského advokáta, firma advokáta nebo usazeného evropského advokáta, společné jméno sdružení nebo firma společnosti musí být uváděny samostatně a nesmí být spojovány s jinými označeními, společnými jmény jiných sdružení nebo s jinými obchodními firmami, a to ani tehdy, jestliže se týkají činností, které advokát, sdružení nebo společnost oprávněně vykonávají; tím není dotčeno ustanovení čl. 24a.

(3) V označení nebo firmě advokáta, v označení nebo firmě usazeného evropského advokáta, ve společném jménu sdružení nebo ve firmě společnosti, ani v souvislosti s nimi nelze uvádět klamavé nebo zavádějící údaje, zejména pokud se týká způsobu poskytování právních služeb nebo uvedením jmen a příjmení jiných osob než těch, které pod označením nebo firmou advokáta, označením nebo firmou usazeného evropského advokáta, společným jménem sdružení nebo firmou společnosti poskytují právní služby.

(4) Užívání jiných údajů, než které jsou uvedeny v čl. 21 až 23, zejména údajů fantazijních, v označení nebo firmě advokáta, v označení nebo firmě usazeného evropského advokáta, ve společném jménu sdružení nebo ve firmě společnosti je nepřípustné; ustanovení čl. 24 tím není dotčeno.

(5) Použití příjmení bývalého účastníka sdružení ve společném jménu sdružení nebo příjmení bývalého společníka ve firmě společnosti nesmí být v rozporu s právním předpisem⁵ⁱ⁾.

⁵ⁱ⁾ Např. § 11 odst. 5 obchodního zákoníku.

Oddíl třetí

Informace o podnikání advokáta

Čl. 25

Publicita

Advokát má právo informovat veřejnost o poskytovaných službách za předpokladu, že jsou tyto informace přesné, nejsou klamavé a respektují povinnost mlčenlivosti a další základní hodnoty advokacie.

Čl. 26

Reklama

Osobní publicita advokáta v médiích jako tisk, rozhlas, televize, elektronická komerční komunikace nebo jiná média se povoluje, pokud jsou splněny podmínky čl. 25.

Čl. 26a

Advokát vede o svých aktivitách podle čl. 25 a čl. 26 evidenci, pokud to jejich povaha dovoluje. Pro vedení evidence a její zpřístupnění se použije přiměřeně usnesení Komory o vedení dokumentace advokátem.⁶⁾

⁶⁾ Čl. 1 a násl. usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb.

Čl. 27

Odborné publikace

V literárním nebo vědeckém díle z oboru práva, jehož je advokát autorem nebo spoluautorem, smí být k jeho jménu, příjmení a titulům připojeno označení „advokát“ s údajem o obci, která je místem jeho podnikání a o obchodním jménu, pod nímž podniká.

Čl. 28

Informace poskytované jinými osobami

Advokát nesmí dát nikomu souhlas, aby informoval o jeho podnikání nad rámec dovolený těmito Pravidly.

Oddíl čtvrtý

Informace o sídle advokáta

Oddíl čtvrtý

Informace o sídle

Čl. 29

Informační tabulky

(1) Na domě, v němž má advokát sídlo, musí umístit své označení nebo firmu, a to na tabulce přiměřené velikosti.

(2) Stejně smí advokát označit místo, kde má pobočku své kanceláře nebo kde pravidelně poskytuje právní služby.

(3) Je-li to nutné pro snazší orientaci, smí advokát v domě a jeho nejbližším okolí umístit další obdobné tabulky.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí pro označení nebo firmu usazeného evropského advokáta, společné jméno sdružení a firmu společnosti obdobně.

Oddíl pátý
Nábor klientů

Čl. 30
Svobodná volba advokáta

Advokát je povinen se při náboru klientů zdržet každého jednání, kterým by se osobám požadujícím poskytnutí právní služby ztěžovala nebo znemožňovala svobodná volba advokáta.

Čl. 31
Nabídka právních služeb

(1) Advokát nesmí nabízet poskytnutí právní služby osobě, která ji na něm sama nepožaduje, ledaže jde o osobu, s níž se soukromě nebo při výkonu advokacie stýká. Výjimečně tak smí učinit, je-li zřejmé, že neprodlené poskytnutí právní služby je v zájmu takové osoby nezbytné.

(2) Při nabízení svých právních služeb se advokát musí zdržet jakéhokoliv naléhání, zvláště je-li z okolností nebo projevu osoby, které je služba nabízena, zřejmé, že o ni nemá zájem.

Čl. 32
Použití jiných osob

(1) Za doporučení nebo zprostředkování právní služby nesmí advokát poskytnout ani přijmout úplatu nebo jinou výhodu.

(2) K náboru klientů nesmí advokát použít jiných osob, a to ani vlastních klientů. Za takové nepřípustné použití jiných osob se považuje též, předá-li jim advokát své informační prostředky nebo plné moci s určením, aby jich při získávání klientů pro advokáta použily.

ČÁST ČTVRTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. 33
zrušen

Čl. 34
Platnost a účinnost Pravidel

Tato Pravidla jsou platná dnem jejich přijetí představenstvem Komory. Účinnosti nabývají 30. dnem po uveřejnění ve Věstníku Komory kromě článků 5 a 20 až 24, které nabudou účinnosti 6 měsíců po uveřejnění ve Věstníku Komory.

JUDr. Luboš Tichý, v. r.
předseda České advokátní komory

* * *

Vybraná ustanovení novel:

Usnesení představenstva ČAK č. 12/2006 Věstníku

Čl. II

Přechodné ustanovení

Advokáti, usazení evropští advokáti, sdružení a společnosti jsou povinni uvést svá označení nebo firmy do souladu s tímto usnesením nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto usnesení; do té doby lze též používat předtištěné obchodní listiny¹⁾, jež nemají náležitosti stanovené tímto usnesením.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), bylo vyhlášeno v částce 1/1997 Věstníku, rozeslané dne 31. ledna 1997; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, t.j. dnem 2. března 1997, s výjimkou ustanovení čl. 5 a 20 až 24, která nabyla účinnosti 6 měsíců po vyhlášení, t.j. dnem 31. července 1997.

Změny:

1. Usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, t.j. dnem 11. prosince 1999.
2. Usnesení představenstva ČAK č. 2/2003 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, bylo vyhlášeno v částce 2/2003 Věstníku, rozeslané dne 29. srpna 2003; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, t.j. dnem 28. září 2003.
3. Usnesení představenstva ČAK č. 8/2004 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 3/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. července 2004; nabylo účinnosti dnem 1. září 2004.
4. Usnesení představenstva ČAK č. 6/2005 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 3/2005 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2005; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, t.j. dnem 30. prosince 2005.
5. Usnesení představenstva ČAK č. 9/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění

¹⁾ § 13a odst. 1 obchodního zákoníku.

pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, t.j. dnem prosince 2006.

6. *Usnesení představenstva ČAK č. 12/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, t.j. dnem 30. prosince 2006.*